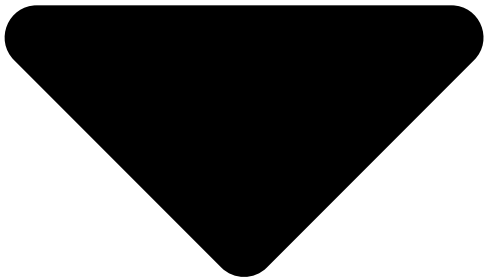
Posłuchaj

()

(Żył około roku Pańskiego 120).

Copyright Mavientura Projects e.K> 26-go Października. Żywot świętego Ewarysta, Papieża. | 1

Copyright Mavientura Projects e.K> 26-go Października. Żywot świętego Ewarysta, Papieża. | 2

Święty Ewaryst, Papież, był z pochodzenia żydem, a Betleem było mu rodzinnem miastem. W Grecyi, gdzie wtedy nauki kwitły, pobierał wykształcenie, i za łaską Boga poznał naukę Chrystusa. Stamtąd przeniósł się do Rzymu, gdzie już istniała liczna gmina chrześcijańska, zostająca pod sterem Biskupa i Papieża Anakleta. Lubo otoczona bałwochwalcami, w prostocie ducha wiernie wyznawała wiarę Chrystusową. Tutaj dla gruntownych swych wiadomości i rozlicznych cnót przyjęty został Ewaryst do stanu duchownego i wyświęcony na kapłana. Gdy zaś Anaklet skończył śmiercią męczeńską, mianowano Ewarysta jego następcą. Miał stąd wielkie przed sobą zadanie, ciągle bowiem wystawiony był na niebezpieczeństwo życia ze strony pogan, którzy zionęli nienawiścią przeciw chrześcijanom. Będąc przeznaczonym od Boga do głoszenia bałwochwalcom nauki Zbawiciela, musiał prócz tego walczyć przeciw kacerzom, z którymi się już święty Jan Ewangelista ucierał. Ci kacerze zaprzeczali Bóstwa Chrystusowi, a mimo to, że świętą Jego naukę sromotnie szpecili, ważyli się nazywać chrześcijanami. Aby się przeto od tych odszczepieńców odróżnić, nazwał Ewaryst siebie i parafian swych katolikami. Liczba chrześcijan w Rzymie była w porównaniu z poganami szczupłą, ale mimo to nie było części miasta, w której by sporo ich nie mieszkało. Podzielił przeto miasto na siedm parafialnych okręgów i przeznaczył dla każdego z nich kapłana, zobowiązując go do odbywania nabożeństwa i udzielania Sakramentów św. Każdemu z Biskupów dodał po siedmiu dyakonów, którzy mieli im być pomocnymi w prawieniu kazań i w pieczy nad ubogimi. Sam zaś przyświecał dobrym przykładem i dowodził swem życiem, że rzeczywiście zasługiwał na miano Ewarysta, to jest najlepszego z ludzi. Ponieważ mocno tego przestrzegał, żeby chrześcijanie zachowywali czystość, i nie kazili małżeństwa nieprawymi związkami, zakazał surowo tajnych stosunków z niewiastami i ogłosił, że śluby mają być zawierane w kościele i pobłogosławione przez kapłanów.

Tylko dziewięć lat rządził święty Ewaryst Kościołem Chrystusowym. Następnie poniósł śmierć męczeńską, tak jak jego

poprzednik, w roku 112. Ciało jego złożone jest w Rzymie i spoczywa tuż obok ciała świętego Piotra, Księcia Apostołów.

Nauka moralna.

Święty Ewaryst należy do tych następców Piotra, którzy pod względem zarządu i organizacyi gminy chrześcijańskiej w Rzymie wielkie i niespożyte położyli zasługi. Trudnem zaiste było jego zadanie ustrzedz tę, jak na początek, nieliczną garstkę wyznawców Chrystusowych od zgorszenia, zepsucia i moralnej zarazy, jaką szerzyli podówczas poganie. A jednak spełnił je tak świetnie, że święty Ignacy musiał mu poświadczyć, iż jest prawdziwym wzorem pasterza, dbającego o dobro swej trzody.

Modlitwa.

> Racz miłościwie wejrzeć, wszechmogący Boże, na nędzę naszą, a że nas ciężar własnych grzechów przygniata, niech nas wesprze miłościwe pośrednictwo świętego Ewarysta, Męczennika Twojego i Papieża. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi. Amen.

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem martyrologium:

Dnia 26-go października w Rzymie męczeństwo św. Ewarysta, Papieża, co za cesarza Hadryana krwią swoją Kościół Boży przyozdobił. — W Afryce śmierć męczeńska św. Rogacyana i św. Felicyssyma, którzy świetne odnieśli tryumfy podczas prześladowania za Waleryana i Galliena; o nich opowiada także św. Cypryan w piśmie swem: „Do Wyznawców.“ — W Nikomedyi pamiątka św. Łucyana, Florusa i ich towarzyszy, Męczenników. — Tegoż dnia uroczystość św. Kwodwultdeusza, Biskupa z Kartaginy, który wraz z całym swoim klerem, od aryańskiego króla Genzeryka wsadzony na spróchniałe okręty bez wioseł i żagli, wydany został bałwanom morskim na łaskę, jednakże wręcz przeciw wszelkim nadziejom wylądował szczęśliwie w Neapolu; tamże na wygnaniu i jako wyznawca zakończył swój żywot. — W Narbonnie uroczystość św. Rustyka, Biskupa i Wyznawcy; jego działalność przypadła za czasów cesarza Walentyniana i Leona. — W Salerno wspomnienie św. Gaudyozusa, Biskupa. — W Pawii pamiątka świętego Fulkusa, Biskupa. — W Hildesheimie uroczystość św. Bernwarda, Biskupa i Wyznawcy, zaliczonego w poczet Świętych przez Papieża Celestyna III. — Również uroczystość św. Kwadragezyma, Subdyakona, co pewnego umarłego do życia przywołał.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related